

Sedmíčka sport

VŠE O REGIONÁLNÍM SPORTU V SEDMIČCE

Taneční lekce pro děti
od pěti let ▶▶ Str. 39

Pochod se psem: vůle a pevné nervy

Na sobě horolezecký sedák a na něm uvázaného psa z útulku. Redaktor Sedmíčky vyrazil na závod zvaný Krušnohorský dogtreking. Jeho vyznavači měli sraz v Terezíně.

Vladimír Medek
Terezín

Dogtreking, dálkový pochod se psem a Českým středoohřím? Co to je za akce? Z internetu jsem se dozvěděl, že účastníci musí mít kromě silné vůle a odvahy i povinnou výbavu. Nesmí v ní chybět věci na bivakování, jídlo na dva dny, čelovka a hlavně miska na pití pro psa. Zvíře má být po celou dobu závodu uvázané na vodičce šňůře, kterou si chodci připevňují k bedernímu pásu nebo horolezeckému sedáku.

Pes z útulku

Mohla by to být docela leg-race, pomyslel jsem si. Sedák mám a misku obstarám. Psa mi půjčili z ústeckého útulku. S jednoročním křížencem Budem, napůl retrívrem a napůl pouliční směsí, jsem se spřátelil hned při prvním setkání.

Pak jsme vyrazili do Terezína na letošní sedmý ročník Krušnohorského dogtrekingu.

„Základem dogtrekingu jsou dálkové pochody. Hlavní závod má zhruba devadesát kilometrů a hodnotí se, kdo ze závodníků ujede trasu v nejkratším čase,“ poučil mě před začátkem jeden ze zakladatelů závodu a předseda organizujícího Musher klubu Pohoda Jaroslav Fabiánek.

Aby se na něj mohl vydat

PO NÁVRATU. Hlavní závod začal v pátek, v sobotu pak všichni odpočívali. Foto 7/ V. Škarda

DOPROVOD. Nenáročné trasy mohly jít i rodiny s dětmi. Foto 7/ Vladimír Škarda

JAK Z TOHO. Odskočit si do křoví v sedáku je opravdový problém. Foto 7/ Vladimír Škarda

opravdu každý, zařadili organizátoři i nenáročnou trasu pro rodiny s dětmi kolem terezínských hradeb. A právě tuhle trasu, takzvanou kočárkovou, protože ji mohou absolvovat i maminky s dětmi, jsem si vybral. Na startu jsme dostali list s popisem trasy, a pak už se řídili podle mapy a turistických značek.

Černý křížencem Bud, který byl z nového prostředí a volnosti nadšený, nic nenamítal, a tak jsme vyrazili. Překvapilo mě, kolik lidí dogtrekingu holduje. Z terezínského kempu Kréta se jich během dvou dnů vydalo na pochod krajinou víc než 130.

Pes útěkář

Cesta ubíhala až do chvíle, kdy jsem si potřeboval odskočit. S horolezeckým sedákem na těle se to ukázalo jako neřešitelný problém. Musel jsem ho svléknout. Když jsem zmizel za křovím, Bud podezřele zavětřil a mrknutím oka zmizel z dohledu i s „postrojem“.

Nechal jsem závodem a začal shánět psa po celém Terezíně. Cestou jsem potkal dvojici mužů v montérkách. „Neviděli jste tady běžet psa se sedákem?“ ptám se. Muži na mě pohlédli s udiveným výrazem. „Asi jeden z těch šílenců se psy,“ konstatoval jeden z nich. Mávli rukou a šli dál.

„Co řeknu v útulku,“ mlelo se mi hlavou a zdrceně jsem došel do základního tábora. Bud seděl před místním kioskem, vedle něj ležel zaprášený sedák. Byl spokojený a pochutnával si na klobáse, kterou vylovil na servírce ze stánku. „Tak příště, kamaráde,“ řekl jsem mu a bleskově ho ukořistil do popruhů. Vůbec mi nevadilo, že jsme poslední. Dogtreking je fakt zábava.